

that are dealt with in a simplified claim form are urgent cases and their features are clarified.

Almost all public-legal disputes can be considered under the rules of simplified lawsuit, as stipulated in Art. 257 Code of Administrative Judicial Reconnaissance of Ukraine.

However, certain categories of public-law disputes are considered under the rules of simplified proceedings without notice to the participants of the case (in written procedure).

Implementation of such a form of legal proceedings in administrative proceedings simplifies a number of positive points, namely: protection of the rights, freedoms and interests of the person is carried out in the short term (certain types of public-legal disputes are considered during the day); the burden on the courts decreases; there is no delay in the process. A special category of cases that are dealt with in a simplified claim form are urgent cases. The peculiarities of urgent cases are as follows: urgent cases are dealt with according to the rules of the general lawsuit, but in short terms; the defendant and other participants of the case shall be notified immediately by the court; statements of fact are the statement of claim and the reference to the statement of claim (reference); the terms established for urgent cases, determined by this article, are calculated by calendar days and hours; the time limits for lodging appeals and appeals appearing in cases established by this article can not be renewed; Copies of court decisions to the participants of the case are immediately provided or sent; judicial decisions are coming into force from the moment of their proclamation.

Keywords: *administrative proceedings, proceedings, simplified proceedings, public legal disputes.*

УДК 342.95

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-3902-7967>

Розгон О.Г. ©

викладач

(ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет»)

DOI:10.31733/2078-3566-2019-1-88-94

ЕЛЕМЕНТИ МЕХАНІЗМУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МАЛОЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Висвітлено наукові підходи до визначення елементів механізму адміністративно-правового регулювання. Виявлено основні дві концепції структури механізму адміністративно-правового регулювання: без поділу його складових на групи та з виокремленням обов'язкових і додаткових елементів. З урахуванням особливостей малої приватизації визначено елементи механізму її адміністративно-правового регулювання. Так, до основних елементів механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації запропоновано віднести адміністративно-правові норми, юридичні факти, органи приватизації, суб'єкти посередники між ними та покупцями, які мають державно-владні повноваження суб'єктів адміністративно-правового регулювання та органи, що здійснюють контроль і нагляд за процесом проведення малої приватизації; адміністративно-правові відносини, що виникають, реалізуються і припиняються під час застосування норм адміністративного права; акти реалізації норм права; процедури та правові засоби реалізації адміністративно-правових норм; правові санкції щодо порушників норм права. Додатковими елементами механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації визначено: принципи адміністративно-правового регулювання; правова свідомість і правова культура; акти тлумачення норм права; акти застосування норм права; охоронні правозастосовні акти. Запропоновано напрями нормативного закріплення елементів механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації у Законі України «Про приватизацію державного і комунального майна».

Ключові слова: *мала приватизація, адміністративно-правові відносини, елементи, механізм адміністративно-правового регулювання, адміністративно-правові норми, акти реалізації норм права.*

Постановка проблеми. Процес приватизації в Україні проходив поетапно, застосувались різні організаційно-правові механізми, проте позитивного економічного та соціального ефекту від приватизації не було досягнуто. Наслідком такої політики стало поширення корумпованості, бюрократії, брак достовірної інформації про реальний стан об'єктів приватизації та їх післяприватизаційного використання, домінуючий вплив олігархів, галузевих лобістів, відсутність позитивних економічних та соціальних наслідків. Це пов'язано, на наш погляд, із тим, що приватизація в Україні відбувається хаотично і

не має послідовної стратегії та довгострокової концепції. Негативним фактором такої ситуації, крім невваженої, імпульсивної державної політики у сфері приватизації, є неформованість концепції ефективного механізму адміністративно-правового регулювання приватизації. Наукова спільнота, з урахуванням прийняття нового Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна», у найближчий час повинна сформулювати організаційно-правові засади регулювання суспільних відносин у цій сфері, запропонувати систему дієвих гарантій орієнтації приватизаційного процесу на потреби суспільства та засоби громадського контролю у цій сфері, а також активно лобювати їх нормативно-правове закріплення та реалізацію. Через знижений олігархічний інтерес та відносну доступність більшій кількості підприємців об'єктів малої приватизації запропоновані заходи, на наш погляд, будуть більш ефективними, а результати від їх реалізації стануть швидше відчутними для окремих трудових колективів, відповідних територіальних громад, громадських організацій та суспільства в цілому саме у сфері малої приватизації. Ці обставини визначають актуальність теми дослідження.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Вивчення та узагальнення наукових концепцій елементів механізму адміністративно-правового регулювання, розроблених такими науковцями як Алексєєв С.С., Бандурка О.О., Биков Р.Ю., Валькова Є.В., Веремеєнко І.І., Галуцько В.В., Голосніченко І.П., Гончарук С.Т., Детьок А.М., Коломоєць Т.О., Корсун С.І., Крижановський А.Ф., Личенко І.О., Олефір В.І., Остапенко О.І., Ракул О.В., Ромашков Р.А., Савенко Н.В., Скакун О.Ф., Стеценко С.Г., Хропанюк В.Н., Черноус А.Г., Шкуропацький О.І. та ін., дають змогу визначити структуру механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації в Україні, виявити його основні та додаткові елементи. На сучасному етапі розвитку юридичної науки вектор пошуку спрямований на з'ясування особливостей елементів механізму адміністративно-правового регулювання в різних сферах, проте на даний час ще не проведено дослідження відповідного механізму регулювання малої приватизації в Україні. Зазначене обумовлює актуальність теми дослідження.

Мета статті полягає в тому, щоб на основі аналізу юридичної літератури та законодавства, різних точок зору вчених у галузі права визначити елементи механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації в Україні.

Виклад основного матеріалу. В результаті проведеного аналізу наукових досліджень поняття, ознак та змісту таких термінів як «механізм правового регулювання» та «адміністративно-правовий механізм регулювання», що використовуються у різних сферах, було констатовано відсутність однотайності наукових позицій, але водночас виявлено дві концепції цих понять: статичну та динамічну.

Такі вчені як С.С. Алексєєв, А.Ф. Крижановський, О.В. Малько, І.І. Веремеєнко, С.Г. Стеценко, Т.О. Коломоєць, В.В. Галуцько, В.І. Олефір, М.П. Пихтін, О.І. Остапенко, В.Н. Хропанюк, І.П. Голосніченко, С.Т. Гончарук, І.О. Личенко, А.Г. Черноус, Є.В. Валькова, А.М. Детьок є прихильниками статичної концепції механізму адміністративно-правового регулювання та визначають такі його ознаки: 1) його змістом є сукупність, система юридичних, правових, адміністративно-правових засобів; 2) об'єктом впливу є суспільні відносини, що виникають у процесі здійснення виконавчої влади, відносини у сфері державного управління, відносини, що виникають у процесі виконавчо-розпорядчої діяльності держави; відносини у сфері адміністративного права; 3) метою є забезпечення прав, свобод та публічних законних інтересів фізичних та юридичних осіб, нормального функціонування громадянського суспільства і держави [3, с. 30; 19, с. 239; 28; 8, с. 92–93; 27, с. 232; 2; 22, с. 45; 29, с. 341–342; 10, с. 20–21; 11; 17; 20; 30; 6; 13].

Такі прихильники динамічної концепції механізму адміністративно-правового регулювання як Бандурка О.О., Шкуропадський О.І., Корсун С.І., Ракул О.В., Князька Л. визначили такі ознаки механізму адміністративно-правового регулювання: 1) його змістом є систематичний, узгоджений процес впливу на суспільні відносини; спосіб організації й функціонування державних органів щодо висунення обґрунтованих цілей, створення та розвитку регулюючої системи; є система певних елементів, а саме адміністративно-правових засобів, що призначені у своїй взаємодії рухати процес правового регулювання у напрямі досягнення мети такого регулювання – забезпечення прав та свобод суб'єктів права; 2) елементи механізму правового регулювання здебільшого представляють собою процеси, тобто певну динаміку, що проявляється у здійсненні в межах правового засобу уповноваженими особами визначених дій, за допомогою яких правове регулювання здійснюється та досягає своєї мети, тобто другою

ознакою механізму адміністративно-правового регулювання є його динамічний характер, який обумовлений динамічним характером складових елементів його структури; 3) мета механізму адміністративно-правового регулювання визначає напрям дії механізму, визначає на що спрямоване правове регулювання, а саме на впорядкування відповідних правових відносин для ефективної, повної та всебічної реалізації людиною своїх прав та свобод у відповідній сфері; 4) ефективність та результативність такого механізму, досягнення яких неможливе без встановлення контролю за дією такого механізму та відповідальності за неефективність дії такого механізму [4, с. 26–27; 32, с. 111; 17, с. 117; 23; 2, с. 9]. Підтримуємо концепцію динамічного механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації.

Враховуючи наведені вище наукові позиції та особливості адміністративно-правових відносин у цій сфері вважаємо, що ознаками механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації є такі: 1) його змістом є систематичний, узгоджений процес впливу на суспільні відносини; спосіб організації й функціонування державних органів щодо висування обґрунтованих цілей, створення та розвитку регулюючої системи; система адміністративно-правових засобів, що у своїй взаємодії забезпечують процес правового регулювання малої приватизації в Україні; 2) має динамічний характер, що проявляється у процесі здійснення уповноваженими особами визначених дій у межах передбачених законодавством правових засобів; 3) мета – впорядкування адміністративно-правових відносин у сфері малої приватизації для забезпечення ефективності процесу приватизації, створення соціально орієнтованої ринкової економіки та підвищення соціально-економічної ефективності виробництва в Україні; 4) об'єктом впливу є адміністративно-правові відносини у сфері малої приватизації; 5) функціонує на засадах законності, відкритості та прозорості, державного регулювання, контролю та відповідальності. Таким чином, ми вважаємо, що механізм адміністративно-правового регулювання малої приватизації можна визначити як систематичний, узгоджений процес впливу на адміністративно-правові відносини у сфері малої приватизації органів публічної влади через систему адміністративно-правових засобів на засадах законності, відкритості, прозорості, контролю і відповідальності для забезпечення ефективності малої приватизації та створення соціально орієнтованої ринкової економіки в Україні.

З урахуванням багатоманітності точок зору щодо ознак механізму адміністративно-правового регулювання, необхідно констатувати і різноманіття концепцій його елементів. Ці концепції, на наш погляд, можна згрупувати за критерієм виокремлення їх авторами основних та додаткових елементів механізму адміністративно-правового регулювання. Так, одна група науковців не поділяє елементи механізму адміністративно-правового регулювання на види, а інша за різними підставами об'єднує їх у дві підгрупи.

Розглянемо правові позиції науковців першої групи. Так, елементами механізму адміністративно-правового регулювання, на думку В.Н. Хропанюка, є норми права, правовідносини, норми тлумачення права, реалізація правових норм [29, с. 341–342]. Л.М. Шестопапов висловлює думку, що структурними елементами цього механізму є норми права, правові відносини, акти реалізації прав та обов'язків, акти застосування права, законність, правосвідомість та правова культура [31, с. 157–158]. С.Т. Гончарук визначає у структурі механізму адміністративно-правового регулювання адміністративно-правові норми, акти тлумачення та акти реалізації адміністративно-правових норм та адміністративно-правові відносини [11, с. 23]. І.П. Голосніченко до елементів, які входять до структури механізму адміністративно-правового регулювання, відносить норми адміністративного права, адміністративно-правові відносини, акти тлумачення норм адміністративного права та акти реалізації адміністративно-правових норм [10, с. 20–21]. С.О. Мосьондз вважає, що механізм адміністративно-правового регулювання містить такі елементи: адміністративно-правові норми, акти тлумачення адміністративно-правових норм, акти реалізації адміністративно-правових норм; адміністративно-правові відносини [21, с. 34]. В.В. Галуцько, В.І. Олефір та М.П. Пихтін припускають, що до складових елементів механізму адміністративно-правового регулювання належать: 1) норми адміністративного права та їх зовнішнє вираження – джерела права; 2) публічна адміністрація; 3) принципи діяльності публічної адміністрації; 4) індивідуальні акти публічної адміністрації; 5) адміністративно-правові відносини; 6) форми адміністративного права; 7) тлумачення норм адміністративного права; 8) методи адміністративного права; 9) процедури реалізації адміністративно-правових норм; 10) принцип законності [2, с. 87–90]. Остапенко О.І. до структури механізму адміністративно-правового регулю-

вання пропонує включити такі його елементи: 1) норми адміністративного права; 2) акти тлумачення норм адміністративного права; 3) акти застосування норм адміністративного права; 4) адміністративно-правові відносини, що виникають, реалізуються і припиняються під час застосування норм адміністративного права; 5) державно-владні повноваження суб'єктів адміністративно-правового регулювання [22]. З позиції Ківалова С.В. та Білої Л.Р., до структури механізму адміністративно-правового регулювання входять такі елементи: адміністративно-правові норми; адміністративно-правові відносини, до складу яких входять: об'єкт (матеріальні або нематеріальні блага, на які спрямовано правовідносини), суб'єкт (юридичні та фізичні особи, органи державної влади та місцевого самоврядування), зміст (сукупність прав та обов'язків сторін) [14, с. 14]. Коваль Л.В., у свою чергу, зазначає, що до складу механізму адміністративно-правового регулювання належать такі елементи, як норма права, юридичний факт та суб'єкти права [16, с. 18]. Крестовська Н.Н. і Матвеева Л.Г. пропонують до елементів механізму правового регулювання відносити норми права; юридичний факт; акти безпосередньої реалізації права; акти застосування права [18, с. 354]. Хропанюк В.Н. розглядає такі основні структурні елементи механізму правового регулювання: 1) норми права, які встановлюють загальні та юридичні обов'язкові правила поведінки тих учасників суспільних відносин, які перебувають у сфері правового регулювання; 2) правовідносини, що є найважливішим і необхідним елементом реального життя права; 3) акти реалізації юридичних прав та обов'язків – це фактична поведінка суб'єктів правовідносин щодо здійснення їхніх прав та обов'язків [29, с. 341]. Шемшученко Ю.С. та Бобровник С.В. вирізняють такі компоненти механізму правового регулювання: а) норми права; б) юридичні факти; в) власне правові відносини, тобто суспільні відносини, опосередковані нормами права; г) акти реалізації прав та обов'язків суб'єктів суспільних відносин, тобто дії цих суб'єктів у межах приписів відповідних правових норм; д) правові санкції щодо порушників норм права [7, с. 40]. На думку Шестопаолової Л.М., елементами механізму правового регулювання є такі: а) норми права – основа механізму правового регулювання, оскільки з них, їхнього змісту, починається вплив права на суспільні відносини; б) правовідносини – суспільні відносини, що відбуваються у визначених нормами права межах; в) акти реалізації прав і обов'язків – дії суб'єктів щодо здійснення приписів правових норм; г) акти застосування права; г) законність; д) правосвідомість; е) правова культура [31, с. 157]. Личенко І.О. визначає такі елементи чи складові механізму адміністративно-правового регулювання відносин у сфері захисту права власності: 1) адміністративно-правові норми; 2) акти реалізації адміністративно-правових норм у сфері захисту права власності; 3) адміністративно-правові відносини щодо захисту права власності [20].

Підсумовуючи наведене можна об'єднати елементи механізму адміністративно-правового регулювання у такі групи: 1) адміністративно-правові норми, норми права, норми адміністративного права та їх зовнішнє вираження – джерела права; норми права, які встановлюють загальні та юридичні обов'язкові правила поведінки тих учасників суспільних відносин, які перебувають у сфері правового регулювання; норми права – основа механізму правового регулювання, оскільки з них, їхнього змісту починається вплив права на суспільні відносини; 2) юридичний факт; 3) публічна адміністрація, суб'єкти права; 4) державно-владні повноваження суб'єктів адміністративно-правового регулювання; 5) принципи діяльності публічної адміністрації; законність, принцип законності; 6) правові відносини, адміністративно-правові відносини; адміністративно-правові відносини, що виникають, реалізуються і припиняються під час застосування норм адміністративного права; 7) індивідуальні акти публічної адміністрації; 8) форми адміністративного права; 9) методи адміністративного права; 10) акти реалізації прав та обов'язків; акти реалізації адміністративно-правових норм; реалізація правових норм; акти безпосередньої реалізації права; акти реалізації юридичних прав та обов'язків як фактична поведінка суб'єктів правовідносин щодо здійснення їхніх прав та обов'язків; акти реалізації прав та обов'язків суб'єктів суспільних відносин, тобто дії цих суб'єктів у межах приписів відповідних правових норм; акти реалізації прав і обов'язків – дії суб'єктів щодо здійснення приписів правових норм; 11) акти застосування права; акти застосування норм адміністративного права; акти застосування права; 12) акти тлумачення, норми тлумачення права, акти тлумачення норм адміністративного права, акти тлумачення адміністративно-правових норм; тлумачення норм адміністративного права; 13) процедури реалізації адміністративно-правових норм; 14) правосвідомість; 15) правова культура; 16) правові санкції щодо порушників норм права. З огляду на наведене

узагальнення, ми вважаємо, що є необхідність упорядкування елементів механізму адміністративно-правового регулювання.

Підтримуємо висновки Валькової Є.В., що в сучасній науковій літературі переважна більшість вчених виділяють три основні обов'язкові елементи механізму адміністративно-правового регулювання: адміністративно-правові норми, адміністративно-правові відносини та акти реалізації суб'єктивних прав та обов'язків. Також Валькова Є.В. влучно зазначає, що деякі вчені виділяють факультативні елементи: норми тлумачення права, принципи права, акти застосування права, законність, правосвідомість, правову культуру [6]. Наступні приклади демонструють результати досліджень вчених, що підтримують динамічну концепцію механізму адміністративно-правового регулювання.

Так, З.С. Гладун виокремлює такі елементи механізму адміністративно-правового регулювання: норми права – загальнообов'язкові правила поведінки, встановлені з метою регулювання суспільних відносин; акти реалізації норм права – процес фактичного втілення в життя приписів правових норм через поведінку суб'єктів адміністративного права; правові відносини – вольові суспільні відносини, що виникають на основі норм права. Також цей науковець, крім елементів, виокремлює функціональні складові частини механізму адміністративно-правового регулювання: юридичні факти; правова свідомість і правова культура; законність; акти тлумачення норм права; акти застосування норм права [9, с. 10]. С.Г. Стеценко до складових частин механізму адміністративно-правового регулювання відносить органічні та функціональні складові. За концепцією цього науковця органічними складовими частинами механізму адміністративно-правового регулювання можуть уважатися ті, що визначають суть самого явища, тобто без яких не може відбуватись сам механізм адміністративно-правового регулювання. До органічних складових частин механізму адміністративно-правового регулювання С.Г. Стеценко відносить норми права, юридичні факти, правові відносини; акти реалізації норм права. Натомість, функціональними складовими частинами механізму адміністративно-правового регулювання можуть вважатись ті, які значною мірою впливають на механізм адміністративно-правового регулювання, на його надійність, але сам по собі механізм може існувати без функціональних складових [27, с. 63–65]. О.В. Малько відносить до елементів механізму адміністративно-правового регулювання норми права, юридичний факт, або фактичний склад (особливо організаційно-виконавчий правозастосовний акт), правовідносини, акти реалізації прав та обов'язків, охоронний правозастосовний акт. В якості додаткових елементів механізму можуть бути акти офіційного тлумачення норм права, правосвідомість, режим законності та ін. [28, с. 470–473]. До структури механізму адміністративно-правового регулювання національної інформаційної інфраструктури Черноус А.Г. віднесла такі обов'язкові елементи: 1) норми адміністративного права; 2) адміністративно-правові відносини; 3) акти реалізації адміністративно-правових норм та відносин. При цьому до факультативних компонентів механізму адміністративно-правового регулювання доцільно відносити акти застосування права (індивідуально-правові акти), норми тлумачення права, принципи права, правосвідомість та правову культуру [30]. Ця група науковців більшою мірою однаково визначає основні елементи механізму адміністративно-правового регулювання (органічних складових) норми права, юридичні факти, правові відносини, акти реалізації норм права, охоронний правозастосовний акт, а до додаткових елементів відносить (функціональних складових частини механізму): юридичні факти; правову свідомість і правову культуру; принципи права, законність, режим законності; акти тлумачення норм права; акти застосування норм права.

Висновок. Проведене дослідження наукових позицій щодо елементів механізму адміністративно-правового регулювання дозволило визначити їх перелік, зміст та групи. Підсумовуючи зазначене та враховуючи запропоноване нами визначення механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації, вважаємо, що основними елементами цього механізму є адміністративно-правові норми, юридичні факти, органи приватизації, суб'єкти-посередники між ними та покупцями, які мають державно-владні повноваження, суб'єкти адміністративно-правового регулювання та органи, що здійснюють контроль і нагляд за процесом проведення малої приватизації; адміністративно-правові відносини, що виникають, реалізуються і припиняються під час застосування норм адміністративного права; акти реалізації норм права; процедури та правові засоби реалізації адміністративно-правових норм; правові санкції щодо порушників норм права, а додатковими елементами є принципи адміністративно-правового регулювання; право-

ва свідомість і правова культура; акти тлумачення норм права; акти застосування норм права; охоронні правозастосовні акти. Пропонується закріпити визначення механізму адміністративно-правового регулювання малої приватизації в Україні у п. 30 ст. 1 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» від 18 січня 2018 року, а також деталізувати його елементи у ст. 15-1 «Механізм адміністративно-правового регулювання малої приватизації в Україні». Аналіз елементів механізму адміністративно-правового регулювання буде проведено в наступних наукових роботах.

Бібліографічні посилання

1. Адміністративно-правове забезпечення прав і свобод людини та громадянина: навч. посіб. / Іерусалімова І.О., Іерусалімов І.О., Павлик П.М., Удовенко Ж.В. Київ: Знання, 2007. 223 с.
2. Адміністративне право України в сучасних умовах (виклики початку XXI століття): монографія / В.В. Галуцько, В.І. Олефір, М.П. Пихтін, О.О. Онищук, Ю.В. Гридасов, М.М. Новіков, У.О. Палієнко, І.А. Дьомін, О.Р. Єшук; за заг. ред. В.В. Галуцька. Херсон: ВАТ «Херсонська міська друкарня», 2010. С. 87–90.
3. Алексеев С.С. Механизм правового регулирования в социалистическом государстве. Москва: Юрид. лит., 1966. 186 с.
4. Бандурка О.О. Адміністративно-правове регулювання міграційного процесу в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2002. 182 с.
5. Биков Р.Ю. Ефективність приватизації державного майна в Україні. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. № 3. 2009. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=35>
6. Валькова Є.В. Зміст та структура механізму адміністративно-правового регулювання у сфері охорони права інтелектуальної власності. *Форум права*. 2012. № 3. С. 84–88. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2012_3_16
7. Великий енциклопедичний юридичний словник / за ред. акад. НАН України Ю.С. Шемшученка. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: Юрид. думка, 2012. 1020 с.
8. Веремеєнко І. І. Механизм административно-правового регулирования в сфере охраны общественного порядка. Москва, 1981. 350 с.
9. Гладун З.С. Адміністративне право України: навч. посібник – довідник для підготовки до іспиту. Тернопіль: ТНЕУ, 2008. 172 с.
10. Голосніченко І.П., Стахурський М.Ф., Золотарьова Н.І. Адміністративне право України: основні поняття: навч. посібник. Київ: ГАН, 2005. 232.
11. Гончарук С.Т. Адміністративне право України: навч. посібник [на допомогу слухачам, що здають державні та поточні іспити з адміністративного права]. Київ: 2000. 240 с.
12. Горшенев В. А. Способы и организационные формы правового регулирования. Москва: Юрид. лит., 1972. 256 с.
13. Детьок А.М. Поняття та структура механізму адміністративно-правового регулювання державного замовлення у сфері освіти. *Порівняльно-аналітичне право*. № 5. 2016. URL: http://www.pap.in.ua/5_2016/57.pdf
14. Ківалов С.В., Біла Л.Р. Адміністративне право України: навч.-метод. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. Одеса: Юрид. літ., 2002. 312 с.
15. Князька Л. Адміністративно-правове регулювання в галузі соціального захисту населення: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2010. 22 с.
16. Коваль Л.В. Адміністративне право: курс лекцій для студ. юрид. вузів та фак. 3-тє вид. Київ: Вентурі, 1998. 208 с.
17. Корсун С.І. Механізм адміністративно-правового регулювання запобігання фінансуванню тероризму. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2013. Вип. 6-2(1). С. 116–118. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2013_6_2%281%29_31.
18. Крестовська Н.М., Матвеева Л.Г. Теорія держави і права: Елементарний курс. 2-ге вид. Харків: ТОВ «Одіссей», 2008. 432 с.
19. Крижановський А.Ф. Правопорядок суверенної України: становлення та тенденції розвитку (загальнотеоретичне дослідження): дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.01. Одеса, 2009. 469 с.
20. Личенко І.О. Адміністративно-деліктні аспекти захисту права власності: монографія. Львів: ЛьвДУВС, 2011. 216 с. URL: http://info-library.com/book/31_Administrativno_deliktni_aspekti_zahisty_prava_vlasnosti.html
21. Мосьондз С.О. Адміністративне право України у визначеннях та схемах: навч. посібник. Київ: Прецедент, 2006. 176 с.
22. Остапенко О.І., Остапенко Л.О. Адміністративно-правове забезпечення захисту права власності в Україні: навч. посіб. Львів: ЛьвДУВС, 2007. 149 с.
23. Ракул О.В. Поняття та принципи механізму адміністративно-правового регулювання фіскальної політики держави. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Юридичні науки*. Вип. 5-2. Т. 3. 2014. URL: http://www.lj.kherson.ua/2014/pravo05-2/part_3/46.pdf
24. Ромашков Р.А. Теория государства и права: конспект лекций. СПб.: Сентябрь, 2004. 184 с.
25. Савенко Н.В. Приватизація як об'єкт адміністративно-правового регулювання. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2007. № 39. С. 314–321. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2007_39_48

26. Скаун О.Ф. Теорія держави і права (енциклопедичний курс): підручник. 2-ге вид., перероб. і доп. Харків: Еспада, 2009. 752 с.
27. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посібник. Київ: Атіка, 2007. 624 с.
28. Теория государства и права: учебник / Н.И. Матузов, А.В. Малько. Москва: Юрист, 2004. С. 470–473.
29. Хропанюк В.Н. Теория государства и права: учеб. пособ. для высш. учеб. завед. / под ред. В.Г. Стрекозова. Москва, 1995. 377 с.
30. Черноус А.Г. Поняття та структура механізму адміністративно-правового регулювання національної інформаційної інфраструктури України. *Прикарпатський юридичний вісник*. Вип. 1(22). 2018. С. 167–171. URL: http://www.pjv.nuoua.od.ua/v1_2018/40.pdf
31. Шестопалова Л.М. Теорія держави і права: навч. посіб. Київ: Прецедент, 2006. 197 с.
32. Шкуропацький О.І. Поняття та складові механізму адміністративно-правового регулювання соціального захисту військовослужбовців офіцерського складу Збройних Сил України. *Правові засади діяльності правоохоронних органів*: зб. наук. доп. та повідомл. учасників Всеукр. наук.-практ. конф. (20 груд. 2014 р.). Харків, 2014. С. 185–188. URL: <https://periodicals.karazin.ua/law/article/view/9700/9221>

Надійшла до редакції 17.02.2019

SUMMARY

Rozgon O.G. Elements of the mechanism of administrative and legal regulation of small privatization in Ukraine. The scientific approaches to the definition of elements of the mechanism of administrative-legal regulation are highlighted. The main two concepts of the structure of the mechanism of administrative-legal regulation are revealed: without division of its components into groups and with the selection of obligatory and additional elements. Taking into account the peculiarities of small privatization, the elements of the mechanism of its administrative-legal regulation are determined. Thus, the main elements of the mechanism of administrative and legal regulation of small privatization are proposed to include administrative and legal norms, legal facts, privatization bodies, intermediary entities between them and buyers who have state-owned powers of the subjects of administrative and legal regulation and bodies, which controls and supervises the process of small privatization; Administrative-legal relations that arise, are implemented and terminated when applying the norms of administrative law; acts of law enforcement; procedures and legal means of realization of administrative-legal norms; legal sanctions against violators of the law.

Additional elements of the mechanism of administrative and legal regulation of small privatization are defined: principles of administrative-legal regulation; legal consciousness and legal culture; acts of interpretation of the law; acts of law enforcement; protective law enforcement acts. Proposed directions of normative fixing of elements of the mechanism of administrative and legal regulation of small privatization in the Law of Ukraine "On Privatization of State and Communal Property".

The analysis of elements of the mechanism of administrative-legal regulation will be carried out in the following scientific works.

Keywords: *small privatization, administrative-legal relations, elements, mechanism of administrative-legal regulation, administrative-legal norms, acts of realization of the norms of law.*

УДК 342.56

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-3376-1781>

Хайдарова І.О. ©

викладач

(ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет»)

DOI: 10.31733/2078-3566-2019-1-94-101

ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСІБ, ЩО ЗАЙМАЮТЬ АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСАДИ У ВИЩОМУ АНТИКОРУПЦІЙНОМУ СУДІ

Висвітлено наукові підходи до визначення правового статусу адміністративних посад Вищого антикорупційного суду. Проаналізовано норми Законів України «Про судоустрій та статус суддів» і «Про Вищий антикорупційний суд», що визначають правовий статус голови суду, керівника апарату суду та їх заступників. Доведено, що адміністративними посадами у Вищому антикорупційному суді є Голова Вищого антикорупційного суду, його заступник, керівник апарату Вищого антикорупційного суду, його заступник, керівник апарату Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду та його заступник. Доведено, що адміністративні посади у Вищому антикорупційному суді – це визначені законом та штатним розкладом структурні елементи Вищого антикорупційного суду як державного органу, яким відповідає юридично встановлений комплекс адміністративних прав та обов'язків (адміністративних повноважень) щодо організаційного керів-

© Хайдарова І.О., 2019